

آغاز دروسهای والدین با پایان سال تحصیلی

پس از امتحانات پایان سال تحصیلی این والدین بودند که از خوشحالی در پوست خودشان نمی‌گنجیدند ...

پس از امتحانات پایان سال تحصیلی این والدین بودند که از خوشحالی در پوست خودشان نمی‌گنجیدند و این آزادی را به یکدیگر تبریک می‌گفتند و به یکباره سیل پیام‌های تبریک با چاشنی طنز بود که در فضای مجازی طغیان کرد. اما حالا گذراندن اوقات فراغت دغدغه خیلی از خانواده‌هاست. می‌گویند این روزهای کرونایی چطور اوقات فراغتی برای بچه‌ها فراهم کنیم؟

به گزارش ایسنا، روزنامه «ایران» در ادامه نوشت: آزاده فتحی، دل‌پری از کلاس‌های آنلاین و نحوه برنامه‌ریزی آموزش و پرورش دارد. او که مادر دختری ۸ ساله است، می‌گوید: بچه‌ها در این یک سال و نیم که دور از مدرسه و تفریح هستند دچار چاقی مفرط شده‌اند و حالا باز هم باید اوقات فراغت‌شان در دنیای مجازی سپری شود: «سالی که گذشت سال علمی خوبی برای دانش‌آموزان در هیچ مقطع تحصیلی نبود. تابستان سال گذشته آموزش و پرورش با وجود صدها کارشناس به تصور اینکه کرونا تمام می‌شود بدون برنامه‌ریزی دنبال این بود که مهرماه مدارس را باز کند، اما با مقاومت والدین مدارس باز نشد و از طرف دیگر کلاس‌های آنلاین بدون برنامه‌ریزی درست و حسابی شروع شد. الان هم که می‌گویند مرداد ماه معلم‌ها و پرسنل مدارس واکسینه می‌شوند اما نگرانی ما والدین از بچه‌هاست. پزشکان می‌گویند بچه‌ها می‌توانند ناقل باشند و این ویروس در فضای بسته کلاس‌های مباحثی منتقل می‌شود.»

او می‌گوید: «وقتی با والدین بچه‌ها صحبت می‌کنم همه نگران اوقات فراغت و بی‌تحریکی بچه‌ها هستند. بچه‌ها در خانه حبس شده‌اند و تفریحی ندارند؛ یا باید تلویزیون تماشا کنند یا با موبایل و تبلت بازی کنند. این وسط هم یکسره خوراکی می‌خورند و چاق می‌شوند. من به بچه‌ها نمی‌توانم بگویم تلویزیون تماشا نکن یا خوراکی نخور. خیلی از والدین از ترس کرونا بچه‌ها را پارک هم نمی‌برند. خیلی از ما قبل از کرونا با دوستان و اقوام رفت و آمد داشتیم و برای آخر هفته‌ها برنامه‌ریزی می‌کردیم اما یک سالی هست روزها و شب‌های ما تکراری شده. این بچه‌ها نیاز دارند انرژی‌شان را تخلیه کنند. متأسفانه در چهره و رفتار بچه‌ها نشانه‌هایی از خشونت و افسردگی دیده می‌شود.»

مژگان زارع می‌گوید تا دو هفته فقط می‌خواهد استراحت کند. یک سال تحصیلی و سروکله زدن با دختر و پسرش دیگر رمقی برای او باقی نگذاشته است: «یک هفته است سال تحصیلی دختر و پسرم تمام شده و فعلاً می‌خواهم دو هفته استراحت کنم. آنقدر کنار بچه‌ها درس خواندم و تمرین حل کردم که خسته شدم. خیلی از بچه‌ها در این یک سال، دل‌به‌درس نمی‌دادند و برنامه‌های شبکه آموزش هم مفید نبود. اوقات فراغت هم بدون مسافرت و ورزش و تحرک معنایی ندارد. برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت دغدغه خیلی از والدین است. تا قبل از کرونا تابستان هر سال چند مسافرت داخلی و یک مسافرت خارجی داشتیم اما امسال نمی‌توانیم سفر برویم. یک سالی است که پسرم ورزش نکرده. برای فوتبال و تنیس ثبت نام کردم چون از لحاظ روحی نیاز به فعالیت دارد. برای دخترم هم دنبال کلاس‌های ورزشی هستیم که پروتکل‌های بهداشتی را رعایت می‌کنند. این خانه ماندن‌ها باعث شده روحیه بچه‌ها تهاجمی شود. یکی از برنامه‌ها برای اوقات فراغت رفتن به پارک همراه با دوستان پسر و دخترم است. چند ساعت در پارک باهم بازی کنند و تحرک داشته باشند.»

دانش‌آموزان هنرستانی در یک سال گذشته بیشترین آسیب را دیدند. بسیاری از دروس آنها عملی است و حالا تصور کنید دروسی مثل گرافیک، طراحی و انیمیشن‌سازی را چطور می‌توانسته‌اند به صورت آنلاین یاد بگیرند. زینب رجب‌زاده مادر دو دانش‌آموز است و برنامه‌های زیادی هم برای گذراندن اوقات فراغت بچه‌ها در نظر گرفته: «دخترم کلاس یازدهم هنرستان است و پسرم پنجم ابتدایی. امسال برای دخترم خیلی سخت بود و خیلی از هنرستانی‌ها با مشکل مواجه شدند. دروس آنها عملی است و باید با تمرین و حضور در کارگاه یاد بگیرند اما امسال همه اینها را باید در کلاس آنلاین می‌گذراندند. برای من و دخترم روزهای خیلی سختی بود. بعد از دو هفته استراحت برای اوقات فراغت دخترم او را در کلاس زبان و کامپیوتر ثبت نام می‌کنم. کلیپ‌های ورزشی دانلود می‌کنم و می‌خواهم همراه او در خانه ورزش کنم. کارهای خانه و آشپزی هم یادش می‌دهم که اگر دانشگاه قبول شد و به خوابگاه رفت بتواند گلیم خودش را از آب بیرون بکشد. به پسرم هم فعلاً دو هفته استراحت داده‌ام. بعد از آن درس ریاضی و فارسی را دوباره با هم کار می‌کنیم. با توجه به شرایط امروز ترجیح می‌دهم باشگاه ورزشی نرود و در خانه برنامه‌های ورزشی را که پدریزرگش به او می‌دهد انجام دهد. دختر و پسرم علاقه زیادی به ورزش بوکس دارند. در کنار آن حلقه و طناب خریده‌ام که بروند پشت بام بازی کنند و مزاحمتی برای همسایه‌های طبقات پایین نداشته باشیم.»

مریم معتقد است کلاس‌های آنلاین برای پسر ۱۱ ساله او مفید نبوده و در تابستان باید درس ریاضی چهارم و پنجم را همراه با

معلم خصوصی دوره کند: «سال تحصیلی جدید برای دانش آموزان و معلمان سال سختی خواهد بود. دانش آموزان در کلاس های آنلاین کمترین یادگیری را داشتند و در سال تحصیلی جدید معلم باید با مرور درس های سال قبل آنها را برای یاد گرفتن دروس جدید آماده کند. اوقات فراغت یعنی بازی و تفریح در کنار یادگیری. اما با وضعیت کلاس های آنلاین و بهره کم دانش آموزان از این کلاس ها در کنار وضعیت شیوع کرونا که خیال کم شدن هم ندارد دیگر اوقات فراغتی باقی نمی ماند. سال تحصیلی گذشته به دانش آموزان و والدین خیلی سخت گذشت؛ روزهای قرنطینه و خانه نشینی و کلاس هایی که بار علمی زیادی هم نداشتند. به همین دلیل می خواهیم معلم خصوصی بگیریم برای پسرم درس ریاضی پایه چهارم و پنجم را دوباره تدریس کند. در کنار آن هم چند سی دی و کتاب زبان گرفته ام و می خواهم زبان هم کار کند. من هم مثل خیلی از خانواده ها نگران هستم و ترجیح می دهم پسرم را به باشگاه ورزشی نفرستم و بعضی از روزها همراه پدرش به پارک سرکوپه بروند و بازی کنند. امیدوارم با واکسیناسیون، امسال بچه ها بتوانند به مدرسه بروند و از این بلاتکلیفی نجات پیدا کنیم.»

سمیه عباس زاده هم مثل خیلی از والدین نگران از اوقات فراغت دخترش، می گوید یک هفته قبل از پایان سال تحصیلی آنلاین به این موضوع فکر می کرده است: «با خودم می گویم حالا که کلاس های درس تمام شد برای اوقات فراغت چکار کنیم؟ تا قبل از آمدن کرونا تابستان هر سال دخترم کلاس ژیمناستیک و شنا می رفت. علاقه زیادی به ورزش دارد و اوقات فراغتش را به بهترین شکلی پر می کرد. الان وسایل بازی و هنری را که می تواند در خانه انجام بدهد برایش تهیه کرده ایم. دخترم به کارهای هنری علاقه دارد و با وسایلی که برایش خریده ام برای خودش دستبند و گردنبند درست می کند. می ترسم به کلاس های ورزشی بفرستمش و با وجود اینکه یکی از دوستانش کلاس اسکیت در فضای باز می رود هرچه فکر می کنم، نمی توانم ریسک کنم. کرونا اوقات فراغت را هم از بچه های ما گرفت.»